

som maaske allermest trængte til at faa gennemført Dyrtidsforanstaltninger, fordi de har en stor Arbejderbefolkning, er vanskeligt stillede med Hensyn til Skatteindtægt og derfor i mindre Grad vil kunne gøre Brug af Dyrtidslovens § 2 med det ringe Statsbidrag, som ydes gennem den. Jeg kunde derfor have ønsket, at man ifølge det foreliggende Lovforslag i endnu højere Grad kunde have anvendt § 2, at man kunde have anvendt den saaledes, at der kunde finde en almindelig Regulering Sted. Jeg forstaaer ikke den Stilling, som Partiet Venstre tager overfor Prisreguleringen. Partiet Venstre mener, at naar det er Staten, der træffer de regulerende Foranstaltninger, saa kan man udstrække dem til at gælde baade for rige og for fattige, men saa snart det er Kommunerne, der skal træffe disse Foranstaltninger, skal man trække Skel, saa skal man dele efter rig og fattig. Hvorledes man begrunder denne forskellige Opfattelse, forstaaer jeg ikke. Efter min Mening maatte Prisreguleringer til Gavn for hele Befolkningen lige saa godt kunne træffes af Kommunerne som af Staten. Jeg har heller ikke det Indtryk, at man indenfor den bemidlede Klasse i og for sig føler sig ilde berørt ved at komme ind under Prisreguleringen; fra den Side er der vist ikke rejst nogen Indvending derimod. Men jeg forstaaer udmærket godt, at man indenfor det, man kalder „de mindre bemidlede“, alligevel føler sig noget trykket ved, at man vil dele Befolkningen paa den Maade i en understøttet Klasse og en ikke understøttet Klasse. Da det nu finansielt set i Virkeligheden betyder forholdsvis meget lidt, hvorvidt man træffer prisregulerende Foranstaltninger for det hele, eller man vil udskille en lille Del af Befolkningen, saa forstaaer jeg ikke, at man af finansielle Grunde vil modsætte sig at gennemføre fuldstændig prisregulerende Foranstaltninger. Jeg har ogsaa det Indtryk, at det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper), Ordføreren for det konservative Folkeparti, ogsaa har Blikket henvendt paa det rigtige i at gaa den prisregulerende Vej. Det ærede Medlem udtalte jo, at det socialt set havde sine Onder, at en stor Del af Befolkningen skulde vænnes til at komme og søge Understøttelse af det offentlige, og at man derfor hellere burde gaa den prisregulerende Vej. Dette falder jo ogsaa fuldstændig sammen med den Stilling, som det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Godskesen) indtog i Fjor, da vi havde Forslaget om Dyrtidsforanstaltninger for, thi det ærede Medlem tog den Gang det Standpunkt, at han ønskede, at man ogsaa med Hensyn til § 2 fik

gennemført et Tilskud fra Statens Side af to Trediedele ligesom med Hensyn til § 1, saaledes at man altsaa kunde gennemføre prisregulerende Foranstaltninger ogsaa efter § 2 med fuld Støtte fra Statens Side. Og naar det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds nu udtalte, at man i adskillige Kommuner havde gennemført Foranstaltninger efter § 2, men at han havde faaet det Indtryk, at man til Trods derfor ikke havde kunnet undvære ogsaa at benytte § 1, saa ligger Grunden vel ganske simpelt deri, at Kommunerne, der kunkan faa $\frac{1}{3}$ refunderet efter § 2, ikke kunde gennemføre saa fuldstændige Foranstaltninger, som er nødvendige for virkelig at afhjælpe Nøden, og at man derfor har været nødt til at bruge § 1 ved Siden af den. Havde man haft tilstrækkeligt Tilskud fra Statens Side, saaledes at man kunde have gennemført en virkelig kommunal Prisregulering, tvivler jeg ikke om, at man godt kunde have undværet § 1 og have gennemført prisregulerende Foranstaltninger i Henhold til § 2. Jeg vil derfor udtale Haabet om, at man ikke vil modsætte sig de Bestemmelser, der findes i Lovforslagets § 3, Bestemmelser, som dog er et Skridt henad mod det, som man i Fjor fra konservativ Side ansaa for det heldigste, at man fra Statens Side ydede de to Trediedele til disse almindelige Foranstaltninger.

Jeg vil med Hensyn til de andre Bestemmelser blot udtale min Tilfredshed med den Bestemmelse, der findes i § 4, hvorved Foranstaltning til Bispising af uformuende Forældres og Forsørgeres Børn i Tidsrummet fra den 1. December 1917 til den 31. Marts 1918 ikke skal medregnes. Jeg tror, at det vilde opmuntre til, at denne Bispising blev udstrakt i større Grad, end det maaske hidtil er sket. Jeg anser det for en af de nødvendigste Foranstaltninger, at man sørger for, at Børn faar tilstrækkelig Ernæring. Børnebspising er en Nødvendighed, og jo længere Dyrtiden strækker sig, des vanskeligere bliver det for Forældrene at skaffe det nødvendige. Derfor bør man saavidt muligt opmuntre Kommunerne til at sætte saadanne Børnebspisinger i Gang. Dette, mener jeg, opnaas i betydelig Grad ved Bestemmelsen i § 4, hvorved Beløbet hertil holdes udenfor det almindelige Dyrtidsbeløb.

Ogsaa jeg kan udtale min Tilslutning til de Bestemmelser, der er indsatte med Hensyn til Skatten. Jeg tror, at det vil være rigtigt, at man derigennem faar en mere lempelig Overgang end den, man hidtil har haft.

Jeg kan altsaa paa mit Partis Vegne